

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 211.

Niende Session.

53de Møde.

Fredagen den 11te December.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsminis-
ten: Hvad det første af de stillede Forslag angaaer, saa omhandler det jo en Sag, som allerede fra flere Sider er omtalt. Det er vist nok, at der i Meget af hvad der er anført af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Zahle) kan være Sandhed, og jeg vil gjerne udtale, at jeg i og for sig vilde ansee det for ønskeligt, om alle sliche Honorarer for Fremtiden bortfaldt; men jeg maa dog bemærke, at jeg ikke troer, at det paa nogen Maade billigen og retfærdigen kan gaae an nu at vedtage en Bestemmelse om, at samtlige Honorarer for alle Professorer pludselig skulde falde bort. Jeg har tidligere bemærket, og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har hentydet dertil, at det hele Beløb dog ikke er saa betydeligt, og det maa jeg fastholde, skjøndt det naturligvis er relativt, hvad man vil kalde betydeligt og hvad man vil kalde ubetydeligt. Der er jo omtrent 40 Professorer, og efter de Dplysninger, jeg har forskaffet mig, ville Indtægterne af samtlige Honorarer, vel at mærke ikke blot for Forelæsninger, men tillige for Examinatorier og skriftlige Dvælseser, som ere blevne afholdte af forskellige af Professorerne efter Anledning og Opfordring fra de Studerende selv, udgjøre ikke meget over 3000 Rd. Jeg troer ikke, at dette kan siges at være noget forholdsvis betydeligt Beløb, men desuagtet kan Beløbet for de enkelte Professorer blive betydeligt. Det er nemlig meget ulige fordeelt, hvad der

ogsaa er antydet af den ærede Rigsdagsmand; der gives en stor Deel Professorer, som slet ikke holde private Forelæsninger, Examinatorier og skriftlige Dvælseser, men der gives ogsaa andre, som have ikke ubetydelige Indtægter derved. Dette er deels Tilfældet med dem, der tidligere holdt Forelæsninger ved 2den Examen, af hvilke Forelæsninger der imidlertid nu kun er et Par tilbage, og hvori samtlige Studerende deeltage, — uagtet Honoraret kun var 4 Rd. for de private Forelæsninger, saa kunde det dog løbe betydeligt op — og deels er det hovedsagelig de Examinatorier, der afholdes ved de theologiske og juridiske Faculteter, der bringe Beløbet op til den Størrelse, jeg har angivet. Medens jeg nu vel kunde forstaae, at man, efter at have vedtaget Lønningssloven i det Hele, kunde gaae ind paa en Bestemmelse om, at de Professorer, som her efter ansættes, ikke skulde have nogensomhelst Afgang til sliche Honorarer, hvilket jo netop passede med det Indhold, som den Paragraph har, hvortil de ærede Forslagsstillere vilde knytte dette Forslag, idet der jo deri udtrykkelig paalægges de Universitetslærere, som heretter ansættes, uden særligt Bederlag at holde de nævnte Forelæsninger — saa troer jeg ikke, at det paa nogen Maade kan findes billigt og passende at bestemme, at denne Indtægt strax skal bortfalde for de nu ansatte Professorer, saa meget mere, som der derved for de fleste af dem vilde skee en Afgang i den Indtægt, der iøvrigt var paatænkt at lade dem beholde, og det en Indtægt, som dog skaffes tilveie ved en særlig Anstrengelse, og ved Opoffelse fra de Studerendes Side, og som desuden ligefrem er tilslagt vedkommende Professorer efter Fundatsen og senere Bekendtgjørelser.